

Blizu 2,000 ljudi na svečani rojaka predsednika mesinega sveta Edmunda J. Turka

CLEVELAND, O. — Preteklo soboto, 3. februarja, kmalu po deseti uri dopoldne, je postala okolica cerkve sv. Vida nenavadno živa. Po ulicah, ki vodijo do cerkve, so prihajali ljudje, avtomobili so se ustavljali pred glavnimi in stranskimi vrati in oddajali praznično oblečene svate, te pa je pripeljal tudi en mestni avtobus.

Malo pred enajsto uro so se oglasili svetovidski zvonovi in vabili k poroki našega rojaka, predstavnika 23. varde v mestnem svetu in predsednika tega, 48 let starega Edmunda J. Turka, kateri, si je izbral za svojo življenjsko družico gđ. Susan Hainor, direktorico prodaje v Marriott Inn, W. 150 St. in Interstate-71.

Poročne obrede je opravil župnik R. Praznik, za pričjo ženinu je bil Robert A. Novak, dolgoletni njegov prijatelj s St. Clairja, tovariša George M. Steinbrenner III., eden od novih lastnikov New York Yankees, in mestni odbornik 31. varde Gerald T. McFaul. Nevestina priča je bila Mrs. Richard Mix iz Clevelanda, tovarišica pa Elaine Kirchner iz Tampe, Fla., in Bonnie Krauss iz Clevelanda. Nevesta je bila v beli obleki, obrobjena preko glave s pajčolanom z istovrstnimi čipkami.

Takoj po poroki je bil svatbeni sprejem v Hofbrau Hausu, 1400 E. 55 St., na robu slovenske

senklerske naselbine. Tam se je zbralo blizu 2,000 ljudi, ženinovih sorodnikov, rojakov, prijateljev in znancev, pa tudi političnih vodnikov in raznih drugih vodilnih ljudi iz mesta. Župana R. Perka, ki je bil izven mesta, je zastopala pri poroki njegova žena Lucille Perk.

Edmund J. Turk, ki je med rojaki splošno poznan kot odvetnik s svojo pisarno v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue, in kot nečak pok. msgr. Matije Škerbeca, nekdanjega dekana v Kranju, je dejal, da pojdeta z ženo, ki bo ostala še dalje v svoji sedanji službi, koncem meseca maja skupaj za 10 dni na obisk v Slovenijo, katera bosta v glavnem prebila na Voglu s smučanjem.

G. Edmundu J. Turku, dobremu prijatelju našega lista, iskreno čestitamo in mu želimo obilo zadovoljstva, sreče in božjega blagoslova v zakonu!

Novi grobovi

Pat Visci

V veteranski bolnišnici je umrl 81 let stari Pat (Patrizio) Visci z 263 Green Road, E. Euclid, mož Gerarde, roj. Costrine, oče Ann Harrison, stari oče Johna in Michaela, brat Placetija (Italija), pok. Vincenza in Josepha. Pokojnik je bil rojen v Pescasseroli v Italiji, od koder je prišel v ZDA pred 62 leti. Bil je veteran prve svetovne vojne in zaposlen do upokojitve pred 13 leti kot nadzornik pri Eaton, Yale and Towne Corp. skozi 30 let. Pogreb je iz Železovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. danes dopoldne ob 10.15, v cerkev Marije Margarete na Bluestone Rd. ob 11., nato na pokopališče.

Christine Olesko

Sinoči je umrla na svojem domu na 724 E. 162 St. po resni in dolgi bolezni 13 let stara Christine Olesko, hčerka Georgea in Marcie (roj. Zawacki) Olesko, sestra Sharon, Pamele in Marcie, vnukinja Josepha in Josephine Zawacki iz Monclova, Ohio, učenka 8. razreda v šoli pri Mariji Vnebovzeti. Pogreb bo v sredo ob 8.15 iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd., v cerkev Marije Vnebovzete ob 9., nato na All Souls pokopališče.

Richardson napovedal postopno končavanje bojevanja v Vietnamu

WASHINGTON, D.C. — Novi obrambni tajnik S. Richardson je na svoji prvi tiskovni konferenci na novem položaju napovedal postopno izvajanje ustavitve sovražnosti v okviru pariškega dogovora. Sodi, da bo prihodnji teden bojevanja že kar na splošno konec, položaj se bo umiril in ustalil.

“Razvoj gre v opogumljajočo smer,” je dejal Richardson.

Med tem se je zbrala vojaška komisija, ki ima nalogo nadzirati izvajanje dogovora o končanju vojskovanja in pri tem uporabljati mednarodno nadzorno komisijo, katere večji del je že v Vietnamu. Ona bi bila že lahko pri poslu, da ji je Vojaška komisija, ki jo sestavljajo predstavniki ZDA, Sev. in Juž. Vietnama in Viet Konga, dala na razpolago prometna sredstva in ji odredila naloge.

Francoski diplomat, ki je bil navzoč, je pripomnil: Res — mi zavarujemo samo letališče, med tem ko vi komunisti zavarujete cele dežele!

Izraelci so odkrili izvor pisemskih bomb naslovljenih v ZDA

Pisma z razstrelivom, naslovljena na predsednika Nixona in člane njegove vlade, naj bi prišla iz Sirije.

TEL AVIV, Izr. — Zastopnik vojaštva je pretekli teden objavil, da je izraelski varnostni službi uspelo razkriti iz Sirije večeno vojnisko skupino, katere člani so oddali na izraelski pošti pisma z razstrelivom naslovljena na predsednika Nixona, državnega tajnika W. P. Rogersa in obrambnega tajnika M. Lairda.

Ta pisma so po trditvi izraelskega častnika prinesli sirijski agentje na Golanško višavje v vas Druzov, ki je pod izraelsko zasedbo. Člani vojniske in sabotažne skupine v vasi so ta pisma odnesli na izraelsko pošto v Qiryat Shemona, mestecu 2 milj od meje Libanona.

Pred dvema tedni je bilo zopet oddanih na izraelskih poštah več pism z razstrelivom. Eno od njih je eksplodiralo na pošti v Qiryat Gat in ranilo nekega učitelja.

Izraelske oblasti so člane vojniske skupine iztaknili in jih prijelo, ko so hoteli pobegniti v Sirijo. Eden od njih je bil pri poskusu bega ustreljen in pri njem so našli papirje s podatki o Golanškem višavju, pa tudi razne izraelske časopise. Sum je padel na družovsko vas Majdal Shams, ki je pod izraelsko zasedbo od vojne 1967. Prijeti so postopno priznali svoje članstvo v vohunski skupini, ki je delala v korist Sirije.

Dober odgovor

WASHINGTON, D.C. — Na nekem srečanju diplomatov tu je zastopnik neke države sovjetskega bloka dejal, da bi na letališču v Parizu ne dovolili take gneče televizijskih snemalcev in poročevalcev raznih novinarskih služb in časnikarjev, kot je bila na letališču pri Minsku, ko sta se sestala predsednik Francije G. Pompidou in vodnik Komunistične partije ZSSR L. Brežnev.

Francoski diplomat, ki je bil navzoč, je pripomnil: Res — mi zavarujemo samo letališče, med tem ko vi komunisti zavarujete cele dežele!

V JUGOSLAVIJI ODLOČNO ZANIKAVAJO STALINIZEM

Jugoslovansko časopisje, ki je vse pod nadzorom vlade, hudo prijemla ameriške liste, ki ugibljejo, da se Jugoslavija vrača v stalinizem in v sovjetski blok. Odločno zanikava veak tak preokret in zatrjuje, da je edini cilj sedanjih ukrepov Jugoslavijo notranje utrditi in tako zavarovati njeno neodvisnost.

CLEVELAND, O. — Pisanje

zahodnega časopisja, da se Jugoslavija vrača v stalinizem in v sovjetski blok je začelo vladarje kroge v Beogradu, kot poroča “The New York Times”, hudo vznemirjati in boleti, zato so začeli obsežno gonjo proti takim sodbam na zahodu in se zadnji teden zlasti lotili pisanja ameriškega časopisja. Napad je začela “Politika”, ki se je posebno zaletela v The New York Times, ki je na splošno znan po sedanji Jugoslaviji naklonjenemu stališču.

Zanimivo je, da je članek v Politiki napisal Frane Barbieri, pred nekaj meseci odstavljeni urednik tednika “Nin” v čisti “anarho-liberalov”. Verjetno zapisano, da bo njegov članek učinkovitejši, kot bi bil koga od znanih, trenutno režimsko izpostavljenih časnikarjev.

Članek se je hudo zaletel v dve trditvi: da se Jugoslavija vrača v stalinizem in da utegne stopiti v Varšavsko zvezo. NYT je pisal, da “nekateri tuji proučevalci položaja” tako sodijo, Politika to enostavno izpušča in take sodbe pripisuje NYT samemu. Prav tako ostro je napadel tudi pisanje tednika “Time” in dnevnika “The Washington Post”.

Politiki je sledila v napadu na omenjene ameriške časopise “Borba”, nato pa še sarajevsko “Oslobodjenje”. “Borba” očita NYT “napadalno neznanje” in se jezi na “dvoumne in skrivnostne zaključke” tednika “Time” o vračanju Jugoslavije v sovjetski blok. Ostro sta oba lista prijela tudi “The Washington Post” zaradi njenih zadnjih člankov o Jugoslaviji in razmerah v njej.

“Borba”, uradno glasilo Zveze komunistov Jugoslavije, se strašno jezi, da ameriško časopisje vključuje Jugoslavijo že v sovjetsko vplivno področje, četudi, kot ironični pripominja “Borba”, dostavlja, da “je Jugoslavija uradno izven bloka”.

Sarajevsko “Oslobodjenje” je enako ostro kot sta “Politika”

in “Borba”, dodaja le še svarilo, vodijo k nadaljnjemu razvoju da “taki komentariji gotovo ne dobrih odnosov med Združenimi državami in Jugoslavijo”.

Razni visoki predstavniki režima naj bi se bili tudi privatno pritožili pri ameriških diplomatih in uradnih obiskovalcih iz ZDA zaradi pisanja ameriškega časopisja o Jugoslaviji. Izredno hudo jih bolijo trditve, da se Jugoslavija vrača v stalinizem. Zveza borcev je vložila kazensko sodbu proti filmskemu direktorju Dušanu Makavejevu, ki da je bivše borce — nekdanje partizane — označil za staliniiste.

* *

V Sloveniji so nekdanji imeli navado reči: Če mačku na rep stopiš, zacvili. Ali velja ta rek tudi v slučaju pritožb sedanjega komunističnega režima proti trditvam, da se Jugoslavija naglo vrača v stalinizem in v sovjetski blok, je odprto vprašanje. Za te trditve je obilo podlage, med tem ko se Beograd pri svojih zanikanjih ne opira na dejstva, ampak le na svoje izjave in besede vodilnih komunistov. Svet se je navadil upoštevati manj besede odgovornih vodnikov, pa bolj njihova dejanja. Morda so v Beogradu na to resnico pozabili.

Zadnje vesti

BELFAST, S. Ir. — Britansko čete so včeraj ubile 6 teroristov, ti pa so v napadih ubili vsaj še tri druge osebe večje število pa jih ranili. Noč od sobote na nedeljo je bila ena najbolj krvavih v vseh 3 letih in pol državljanske vojne v Severni Irski.

SAIGON, J. Viet. — Michel Gauvin, Kanadčan v Mednarodni nadzorni komisiji, je včeraj po sestanku s štiridelnovo vojaško komisijo dejal, da bodo prvi ameriški vojni ujetniki izpušteni sredi tega tedna. ZDA in Viet Kong so se domenili za kraje v Južnem Vietnamu, kjer bodo Vietkongovci izročili ameriškim vojaškim zastopnikom ameriške vojnne ujetnike, ki so jih držali v Južnem Vietnamu.

NEW ORLEANS, La. — Mrs. Lindy Boggs, žena pokojnega kongresnika H. Boggsa, ki je lani v oktobru izginil z letalom na Aljaski, je zmogala nad vsemi tekmeči pri primarnih demokratijskih volitvah in se bo pomerila z republikancom Robertom E. Lee-jem 20. marca. Dobila je več glasov kot vsi njeni tekmeči skupaj.

WASHINGTON, D.C. — Stanje sen. Johna Stennisa, ki je bil pretekli terek med ropom od dveh mladih črnih fantinov dvakrat ustreljen pred svojim domom, se je popravilo, vendar je še vedno “resno”.

WASHINGTON, D.C. — Predsednik britanske vlade E. Heath je na televizijskem sporedu “Meet the Press” včeraj dejal, da je Sovjetska zveza še vedno nevarna in da bi se naketeri sedanji zavezniki ZDA v NATO z njo pobotali, če bi ZDA umaknile

Iz Clevelanda in okolice

Rojstni dan praznujeta — Mrs. Mary Otincar z E. 68 St. in Mrs. Dorothy Strnisa z Norwood Rd. praznujeta jutri, 6. februarja, svoj rojstni dan. Stevilni prijatelji in zlasti sodelavci jim k temu čestitajo in žele še obilo zdravih in zadovoljnih let!

Seja — Podružnica št. 14 SZZ ima jutri, v torek ob 7. zvečer sejo v SDD na Recher Avenue.

Društvo sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ ima danes popoldne ob dveh sejo v prostorih sole sv. Vida. Po seji zabava in prigriev!

V šolah zopet pouk — Strajkujoči, varuhi šolskih poslopij, njihovi čistilci, kurjaci in drugo pomožno šolsko osebje, so se pogodili s šolskim odborom, ko so videli, da ni denarja za kako povečanje njihovih plač, in se odločili vrniti na posel. Tako bo danes zopet redni pouk v vseh šolah Clevelanda.

Libija letos ni dala posojila “črnim muslimanom”

WASHINGTON, D.C. — Lani je Libija dala “črnim muslimanom” v ZDA 3 milijone dolarjev brezobrestnega posojila. Letos se menda spet zaprosili za tako posojilo, pa ga niso dobili.

Predsednik Kaddafi naj bi bil letos posojilo odklonil na pritisk drugih arabskih držav in arabskih študentskih organizacij, ki ne vidijo smisla v podpiranju “črnih muslimanov” v ZDA, katerih islam je zelo dvomljiv.

Vojna mornarica čisti svoje vrste

WASHINGTON, D.C. — Vojna mornarica je pretekli mesec na tihem odpustila blizu 3000 moč — črnih in belih — ki so povzročali težave in pomenili za povečanje “breme”. Napovedujejo, da bo v prihodnjih mesecih na ta način izločenih iz vojne mornarice približno še toliko.

večji del svojih oboroženih sil iz Evrope.

VATIKAN. — Papež Pavel VI. je imenoval 30 novih kardinalov, med njimi tri iz ZDA, nadškofe v Bostonu, Los Angelesu in San Juanu na Portoriku. Novega kardinala so dobili tudi Poljaki v vrstiskavskem nadškofu.

VIENTIANE, Laos. — Podpredsednik Agnew je po obisku v Saigonu, Phnom Penhu in Bangkoku poletel tudi v Vientiane in se tam pogovarjal o izgleh za mir. Močno je svetoval predsedniku vlade Suvani Fumi, naj se čim preje sporazume z vodniki Pathet Lao o končanju vojskovanja.

WASHINGTON, D.C. — Dr. Henry Kissinger bo po obisku Hanoia ta teden po kratkem odmoru odletel na razgovore v Peking, kjer bo govoril o položaju v jugovzhodni Aziji, pa tudi o nadaljnjem zboljševanju odnosov med ZDA in Kina, ko je vietnamska vojna končana.

BEOGRAD, SFRJ. — Javni tožilec je obtožil filmskega direktorja Dušana Makavejeva na zahtevo Organizacije borcev (partizanov), da je žalil državo in njene zastopnike ter ustanove, ko je bivše partizane obdolžil stalinizma.

Brezposelnost na 5%!

V preteklem mesecu je brezposelnost prvič po letu 1970 padla na 5%, kar je posledica nagle gospodarske rasti.

WASHINGTON, D.C. — Delavsko tajništvo je objavilo pretekli petek, da je brezposelnost končno padla na 5%, kar je postavil predsednik Nixon za cilj za lansko leto. Pred enim letom je bila še na 5.9%, kar je bila posledica gospodarskega zastojanja, ki je nastopil leta 1970.

Znižanje števila brezposelnih pretekli teden na 5% je tretje zaporedno v treh mesecih. V preteklem oktobru je bilo še vedno na 5.5%, v decembru se je znižalo na 5.1%, v januarju pa končno na 5%.

Delavsko tajništvo pravi, da je nihala brezposelnost v ZDA skozi zadnjih 20 let povprečno okoli 4.5%. To bi zvezna vlada dosegla znova do konca tekočega leta. “Polna zaposlenost” bi bila dosežena, ko bi število brezposelnih padlo na 4%.

Celotna delovna sila se je od decembra do januarja zmanjšala bolj kot običajno v tej letni dobi. Skupno njeno število je bilo 85.7 milijonov, od tega je bilo 81 milijonov zaposlenih, 4.7 milijonov pa brez posla.

Med odraslimi je brez posla 3.3% moških, 5.3% žensk; poročenih moških 2.4%; belih 4.6%, črnih 8.9%, mladostnikov 14.3%, vietnamskih veteranov 5.9%.

Vremenski prerok

Večinoma oblačno, hladnejše. Najvišja temperatura okoli 43.

STANJE UNIJE: GOSPODARSKO MOČNI, VOJAŠKO VARNI IN V MIRU!

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Richard Nixon je pretekli petek poslal Kongresu poročilo o stanju Unije, kot to določa zvezna ustava. Od predsednika W. Wilsona je bil običaj, da je predsednik podal poročilo o stanju Unije osebno na seji obeh domov Kongresa. Nixon je pretekli teden poslal svoje letošnje poročilo po slu Bele hiše.

Temeljno sporočilo je, da so ZDA v začetku leta 1973 gospodarsko močne, vojaško varne in po dolgih letih zopet enkrat v miru. Predsednik podarja v svojem sporočilu, da je prišel čas, ko je treba zavreti nadaljno rast zvezne vlade, njene moči in odgovornosti, pa tudi nadaljno rast davkov.

Kongres poziva k sodelovanju in obljublja od svoje strani dobro voljo za ustvaritev konstruktivnega odnosa med

vlado in Kongresom. Pri tem poziva predsednik zakonodavce k “trdnim odločitvam”, katerih naj se nato dosledno držijo. Sviri, da če ne bomo zavrnili širjenja zvezne vlade, nas bo ta skoro “popolnoma zajela”.

Zvezna vlada naj bi po njegovi zamisli v bodoče pomagala posameznikom in krajevnim vladam, da si bodo mogli sami pomagati, namesto da bi “gospodovala nad celotnim ameriškim življenjem”. Med tem, ko je v preteklosti zvezna vlada prevzemala vedno nove odgovornosti in segala vedno na nova področja ameriškega življenja, naj dobe več odgovornosti posamezniki, državne in krajevne vlade. Prav tako je po njegovem potrebnost spremeniti socialno skrbstvo, ki je imelo v preteklosti obilo dobre volje in smotrov, pa ni našlo za njih

doseglo vedno najuspešnejše poti.

Predsednik se je odločno izrazil proti povečevanju zveznih programov in povečanemu trošenju javnih sredstev z vedno višjimi davki.

Zvezna vlada se ne odreka svojim odgovornostim, predlogi, ki jih bo stavil, pomenijo le praktično, novo posvetitev socialnemu sočutju in narodni odločnosti, namesto povezave dobrih namenov z nejasnimi izjavami, ki so jih v preteklosti često smatrali za zadostne.

“Mi smo prišli skozi eno najtežjih razdobj v naši zgodovini, ne da bi se predali obupu in ne da bi osramotili svoje ideale in svoje ljudstvo,” pravi predsednik v svoji poslanici o stanju Unije. ZDA imajo možnost graditi novo upanje na trajni mir,

njihovo stanje je v osnovi zdravo in obetajoče za bodočnost.

Letošnja poslanica o stanju Unije je sorazmerno zelo kratka, toda predsednik Nixon je napovedal, da bo poslal nova poročila o gospodarstvu, o zunanji trgovini, o odnosih med podjetji in delavci, o zdravstvu in prosveti, o zlorabi mamil in o zločinstvu.

Kongresni vodniki so poslanico sprejeli z mešanimi občutki. Republikanci jo hvalijo, demokrati jo skrbno tehtajo in jo bodo brez dvoma presodili zelo kritično. Kong. Carl Albert je k njej pripomnil, da on ni pristaž filozofije, ki pravi, da “Bela hiša ve vse najbolje”. Vodnik demokratske večine v Senatu M. Mansfield je dejal, da se Senat trudil konstruktivno, toda to “je pot, ki vodi v dve smeri”.

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$20.00 na leto; \$10.00 za pol leta; \$6.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$6.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$20.00 per year; \$10.00 for 6 months; \$6.00 for 3 months

Friday edition \$6.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 25

No. 25 Monday, Feb. 5, 1973

Na isti ravni, Ljubljana in Heimatdienst?

Na Koroškem imajo prihodnji mesec občinske volitve. Narodni svet koroških Slovencev, ki govori v imenu katoliških slovenskih rojakov, je sklenil podpirati samostojne slovenske liste v prepričanju, da so te potrebne in koristne za slovensko narodno manjšino na Koroškem. Zveza slovenskih organizacij, v kateri so povezani socializmu in jugoslovanskemu režimu naklonjeni koroški Slovenci, se je med tem izjavila proti slovenskemu samostojnemu nastopu. K tej odločitvi je objavil "Katoliški glas" 18. januarja 1973 pod gornjim naslovom sledeči članek.

"... kajti vsak samostojen nastop z eno enotno listo, ki bi jo sprejeli obe osrednji organizaciji, bi dejansko pomenil, da bi manjšina ustregla zahtevam Heimatdiensta in ostalih nacionalističnih organizacij in bi sama izvedla ugotavljanje manjšine. Da je temu res tako, kaže zadnja izjava vodje Heimatdiensta dr. Feldnerja, ki je dejal, da Heimatdienst ne misli vztrajati na neposrednem ugotavljanju manjšine, ampak da se za to lahko uporabijo druga merila, na primer volitve." (Primorski dnevnik, 8. dec. 1972, posebni dopis poročevalca ljubljanskega 'Dela', Zvoneta Zorka o sestanku društva "Bilka" s koroško ZSO.)

Ko sem prebral omenjeni dopis, sem se globoko zamislil. Torej vsak slovenski samostojni nastop na Koroškem naj bi bil ravno to, kar hoče prosluli Heimatdienst; za Heimatdienst bi bilo to toliko, kot da bi se Koroški Slovenci sami sesteli. Sicer bi bilo treba vprašati ZSO in njenega predsednika dr. Zwitterja, kaj pa ljudska štetja? Mar teh Heimatdienst nima za ugotavljanje? ZSO torej in Ljubljana, ki stoji za njo, očitno že vnaprej priznavata Heimatdienst in njegova stališča, kadar gre za samostojni slovenski nastop. Zdi se celo, da se v tem primeru podreajo njegovim stališčem, da uradno vnaprej sprejemajo njegove izjave na isti ravni z vsemi drugimi naprednimi silami. Zakaj so potem ZSO-jevci odklonili Heimatdienstovo sodelovanje v vladni komisiji za ponovno preučitev zakona o napisnih tablah, ko se na drugi strani vnaprej podreajo njegovim stališčem o tolmačenju samostojnega slovenskega nastopa?

Ker ZSO in njen predsednik dr. Franci Zwitter delata samo to, kar določa Ljubljana, in ker Ljubljana odloča v tistem okviru, kot ji ga je odločil Beograd (med Ljubljano in Beogradom v tem pogledu ni razlike — seveda je treba v mislih razumeti Beograd na prvem mestu), se človek vprašuje, kam lahko vse to pripelje? Kljub veliki vljudnosti in ropotanju iz jugoslovanske prestolnice, je več kot jasno, da beograjska vlada vprašanja koroških Slovencev ne bo postavila na dnevni red ZN. Ni ga postavila niti tedaj, ko so odpravili dvojezično šolstvo na Koroškem. Ni ga niti tedaj, ko so zločinski mazali spomenike padlim, ko je šlo za skrunitve samih partizanskih grobov. Ga bo postavila morda za nekaj napisnih tabel?

Samostojen slovenski nastop bi da življenja zamejstvu. In zdi se, da prav tega ne sme biti. Ko se del slovenskih ljudi odloči za samostojnost, mu je tedaj treba udariti v hrbet, pa čeprav se znajde cela garnitura do zadnjega člana v osebni dr. Zwitterja z vnaprejšnjim priznanjem Heimatdienstovih izjav na isti ravni s to proslulo organizacijo: v končnem "proti" koroškimi Slovincem.

Naivno je misliti, da bi se tako mogel dr. Franci Zwitter odločiti sam po svojem lastnem čutu, naivno toliko bolj, ker se je sam boril proti nemškemu okupatorju in se tedaj ni vpraševal, kako bo to njegovo borbo, njegov samostojni uporni slovenski nastop sprejemal okupator. In če sedaj daje veljavo stališčem (ali pa spletkam) Heimatdiensta vnaprej, ni mogoče, da bi dr. Franci Zwitter delal po svoji vesti; Heimatdienst je nacističnega duha in glavni germanizatorski stroj koroških Slovencev. Dr. Zwitter in njegova organizacija mora tako nastopati po naročilu tistega, ki jo vzdržuje. To pa je uradna Ljubljana.

Zakaj je Ljubljana preko dr. Zwitterja proti samostojnemu nastopu, mar zaradi neke internacionale, v katero v Jugoslaviji nihče ne verjame? Mar ni internacionalna ideologija lahko le uspešna kulisa, za katero se inscenira pokop koroškega slovenstva?

Po letu šestdeset so v Ljubljani koroške Slovence že odpisali. Sedaj, ko so se ti zganili, tudi Ljubljana ne more držati križem rok, toda hkrati že poskuša ohromiti najbolj učinkovito in življenjsko obliko koroško-slovenskega nastopa, slovensko listo. Zakaj po Beogradu določeni politični okvir ne dopušča Ljubljani, da bi v tem primeru ostala vsaj nevtralna, zlasti še po tako slabi izkušnji z avstrijskimi socialisti, da o koroških niti ne govorimo? Ali Beograd misli, da bi kulturno in politično svobod-

ni utrip skupnosti koroških Slovencev mogel vplivati tudi na ljubljansko javnost in uradniško garnituro, da bi bolj slovensko čutila?

m. n.

BESEDA IZ NARODA

Kar dobro smo začeli s srenjsko navado!

NEW YORK, N.Y. — S temi naslovnimi besedami hočem poudariti popolni uspeh januarske srenjske prosvetne ure. Njen uspeh je bil dvojen: udeležba je bila lepa v cerkvi pri deseti maši; pa lepo je bila zasedena cerkvena dvorana po maši. Tod — kot zmeraj — je potekala naša prosvetna nedeljska ura, ki je imela: pester, bogat in lep program.

To je bila hkrati prva prosvetna ura v letu 1973. Zaradi tega, kakršna je bila po zunanji in notranji podobi, mi je pomisel nanjo, danes že dober teden pozneje, sama vsilila začetne naslovne besede tega srenjskega poročila.

In spet bi rad poudaril eno dejstvo, o čemer sem govoril — oziroma pisal — ne dolgo tega. Ko mi z drugimi slovenskimi rojaki v zdomstvu opuščamo svoje poprejšnje navade, se mi, njujorški slovenski srenjčani oprinjemo kar radi nove navade, ki smo jo začeli upeljevati v naši skupno življenje nekako pred dvema letoma. S to navado, kajti redno se že zberemo na tretjo mesečno nedeljo na Osmi k maši in prosvetni uri, in s to uro, bolj rečeno programom te ure vežemo niti narodnega življenja sedanosti z onimi v preteklosti, ali pa obratno, če hočete dati poudarka tudi preteklosti; z vnašanjem le-te v okolje trenutno razduhovljene sedanosti lahko rečemo, da kot slovenska skupnost na tujem še živimo in se ohranjamo pri življenju.

Sicer je zdaj dvorana na Osmi ob teh nedeljah kar polna, a je želeli, da bi na to uro prihajali še mnogi slovenski srenjčani, tako oni iz starejšega rodu, kakor ti iz mlajšega. Prav tako je želeli, da bi se več ljudi javljalo vodji programa dr. Zdravku Kalanu z željo, da hočejo aktivno sodelovati pri programu. Le na tak način bomo prišli še do polnejšega življenja in bogatejših doživetij. Važnejša pri vsem tem bi bila zavest, da smo našo slovensko narodno skupnost spet prav do korenin oživili in do poslednjega lističa na našem narodnem drevesu razgibali. Da, to so le idealne sanje. A te stanje z večjim skupnim naporom so navsezadnje tudi uresničljive.

Kot že povedano je g. Zdravko Kalan v lepo zasedeni dvorani začel 21. januarja s prvim prosvetnim programom srenjske nedelje letos. Vse — kot zmeraj — je lepo pozdravil. Pa za tem podal nekaj svojih misli in opomb k decembrski uri. Poudaril je okoliščine, v katerih je potekala, kar nekam izredno v dobrem in slabem smislu. Kajti ves program je bil nekam daljši in udeležba za našo dvorano kar nekam gnečasta.

Vsem je voščil srečno novo leto. Z odbranimi besedami pesnikov in pisateljev, ki "znajo v lepe besede zaviti lepe misli", je speljal prvi del programa, posvečenega ravno temu letnemu trenutku.

Pred nas je poklical Petra Jenka, ki nam je podal pesnitev Jožeta Dularja: *Ob novem letu*. Peter Jenko je eden od onih, ki so obiskovali pred leti sobotno slovensko šolo na Osmi. Lepo je prednesel ta novoletni pozdrav, v katerem pesnik ponižno prosi:

Bog blagoslovi v novem letu slemena naših hiš in kašč, čez vse razpni, o Mati božja svoj varni ni dobrotni plašč.

Obvaruj, Bog...

... in ne daj, da ugasne, od vekov zvesti žar ognjišč! Ta zvesti žar ...

... kliče nas domov, ki zdaj po nas že vnukom našim od dedov nosi blagoslov.

K temu pozdravu je Janez Babnik dodal še en *Novoletni pozdrav*, katerega je lepo zaključil takole:

Ena želja je najlepša: Toplega srca pozdrav — v težkih urah vas ogreval, večno v duši bo ostal!

Poznani recitator Rudi Večerin nam je podal primeren odlomek iz *Novoletne pridige* v letu 1697, ki jo je Slovincem govoril kapucin Janez od Sv. Križa na Vipavskem.

Seveda ob novem letu morajo voščilne besede tudi — vsaj po slovenski navadi — okronati pete pesmi. In tako je dr. Zdravko Kalan pozval v dvorani prisotne "Fante z Osme", da se v zbor postavijo pred nas in nam jih zapojejo. Pa tako so nam ti naši fantje od fare pod vodstvom g. Franja Kostanjskega zapeli tri pesmi: *Dremlje se, dremlje; Buči, buči morje adrijsko in pa Završki fantje...*

Pri prvi je precej živjeti lepo odpela solo Marinka Ravnikar-Zupančičeva. Fantje pa so vse tri odpeli tokrat res zelo dobro. Škoda je, da mnogi vaje opuščajo za redno vežbanje in da se vsi ne zbero pri njih, kot so se na tretjo decembrsko nedeljo, ko so se poklonili spominu umrlega učitelja Franja Delaka.

Menim, da bi se morali spet strniti pri vajah vsi okoli Franja Kostanjskega, ki se je že izkazal kot dober pevovodja. Zdaj je kar pogrešamo samostojnega nastopa s kakšnim koncertom na Osmi ali pa v Ridgewoodu. Sosednji pevski zbor "Zvon" se že resno pripravlja za tak nastop. Včeraj so nastopili s petimi pesmimi pri njujorških Srbih na Svetosavskem dnevu.

S temi tremi pesmimi se je zaključil prvi del januarske nedeljske prosvetne ure, ki je bil posvečen novemu letu.

V drugem delu pa sta nastopila Helka Puceva in pa Ludvik Burgar, ml. In ta dva sta vsak na svoj način s svojim pripovedovanjem pokazala način življenja modernega človeka v tem času tehničnega napredka.

Helka Puceva nam je v prijetnem kramljanju s Tonetom Jenkom govorila o svojem poletu — oziroma potovanju okoli sveta. Za to pot se je odločila predlanskim s svojo sestrično, ko je bila na obisku na Slovenskem.

Njena okoli zemeljska pot je šla iz Frankfurta v Hamburg in Bruselj, preko Severnega tečaja v Anchorage na Aljaski. Od tu na Japonsko v Tokio, v Hong Kong in dalje v Bangkok na Tajskem; v New Delhi v Indiji, pa naprej v Kairo ter v večni Rim, nazaj v Frankfurt in na Brnik.

Helko smo poznali kot igralko, poznali smo je kot recitatorko in zdaj smo jo spoznali še kot prijetno pripovedovalko doživljenjskih vtisov s takšne poti filmske naglice, saj je vso to pot preletela s hitrostjo, marsikdaj hitrejšo od zvoka.

Za njo je nastopil Ludvik Burgar, ml., ki nam je iz svojega področja razlagal principe elektronskega računalnika — kompjutorja. Povedal nam je in pokazal, kako se pride od tega

hitrega vpisavanja, vskladiščenja, branja in raznašanja podatkov, preračunavanj in vsega mogočega. Povedal je, kako majhna je morda zmotljivost teh tehničnih možganov, povedal pa je tudi, da same nič vase in iz sebe ne spravijo brez delovanja in vodstva živih človekovih možganov.

To znanost je znal povedati v kar lepi dojemljivi obliki. Skazalo se je, da je na tem področju doma.

Da nam kompjutersko zasledovanje ne bi preveč grenilo čas zdajšnjih in prihodnjih dni, nam je Erika Grauva, ki je dobra pevka, za konec ure še zapela živahno slovensko popevko *Kdor ima srce...*

Vsi imamo srce za našo slovensko domovino, za naš čvrst slovenski rod, za naše planine, polja, gore in pesmi naše vešele ter besedo materino, — in vprav zaradi tega imamo njujorški Slovenci radi svojo cerkveno na Osmi, slovensko molitev v njej in pa nedeljske prosvetne ure, ki nam o vsem tem govore...

In tako se spet vidimo v nedeljo, 18. februarja.

Tone Osovnik

Vabilo Kluba upokojencev

EUCLID, O. — Klub slovenskih upokojencev v Euclidu bo priredil večerjo s plesom v soboto, 10. februarja, v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

Cena večerji s plesom je \$3. Za ples bo igral Maršičev orkester.

V predprodaji lahko dobite vstopnice od Andyja Božiča, tel. IV 1-7994, Krista Stokela, 531-3151, ali Johna Zamana, 481-4871 (do torka, 6. febr.).

Wm. J. Kennick

Iz naših vrst

Toronto, Ont. — Uredništvu Ameriške Domovine se prav lepo zahvalim za pošiljanje časopisa. Dnevnik mi prinese veliko veselja.

Srečno novo leto želim Vam, Mrs. Debevec, in vsemu osebju v tiskarni, kjer sem se osebno ogledal v uradu meseca julija. Želim še za naprej pošiljanje časopisa in poravam naročnino zopet za eno leto. Kar bo več, je za tiskovni sklad. Iskreno pozdravljam čitatelja Domovine Franceta Gorenc v Smyrna Beach, Florida.

Jože Kastelic

Rim, It. — Srečno, milosti polno novo leto Vam želim. Naj prinese novih naročnikov za tako priljubljen slovenski dnevnik.

Zelee ljubega zdravja Vam in vsem Vašim sodelavcem pošilja lepe pozdrave Vam vedno hvaležna za brezplačno in zvesto pošiljanje tega lista

Sestra M. Maksimilijana

Pueblo, Colo. — Prilagam deparno nakaznico kot naročnino za nadaljno leto. Kar je več, pa je v podporo listu.

Ameriška Domovina je naša najboljša prijateljica, ki nas redno obiskuje. Res, da se katera kje ustavi in pride čez en teden za drugimi, pa to ni Vaša krivda, pač pa pošte, ki tako izvrstno vrši svojo službo. Prav tako je z letošnjimi mchorjevskimi. Vsako leto so bile že pred božičnimi prazniki tukaj, sedaj smo že blizu februarja, pa jih še sedaj ni. Zelo redki so, ki so jih že dobili v roke.

Tebi, draga Ameriška Domovina, želiva čba z ženo, da bi izhajala še dolgo, dolgo let ter našla pot v vse slovenske domove. Lahko smo ponosni, da ta slovenski list imamo. Zasluga gre tudi vsem dopisnikom, kateri

VESTI IZ SLOVENIJE

Umetnostna razstava v Celju

Celjski Likovni salon je ob 10-letnici obstoja priredil prodajno razstavo osmih slovenskih grafikov, ki pripadajo različnim stilnim usmeritvam.

Razstava je bila odprta 29. decembra, razstavljali pa so Zvest Apollonio, Bogdan Čobal, Darinka Pavletič, Vladimir Makuc, Gorazd Sefran, Melita Vovk-Štihova in Karel Zelenko.

Žičnice na Veliko planino

Po Novem letu je mogoče priti na smučišče na Veliki planini kar s tremi žičnicami. Dosedanja sedežnica so podaljšali še 500 m od Simnovca do vrha, novi pa sta vlečnica iz Tihe doline na Njivice v dolžini 1380 m ter vlečnica na Purmana, ki je dolga 600 metrov.

Za razvitimi državami

Slovenija je po potrošnji mleka in mlečnih izdelkov in po proizvodnji na kravo precej pred drugimi republikami, toda tudi precej nižja od evropskega povprečja.

Povprečna mlečnost na kravo je 2000 litrov v Sloveniji, v ži-vinoremsko razvitih državah pa 4000 litrov. Podobno je s potrošnjo: V Sloveniji pride na prebivalca 180 litrov, v razvitih državah pa vsaj dvakrat več.

"Zedinjena Slovenija" proslavila svoj srebrni jubilej

Centralno društvo slovenskega zdomstva v Argentini, Zedinjena Slovenija je 25. januarja praznovala 25-letnico svojega obstoja in delovanja. Srebrni jubilej društva, ki predstavlja slovensko zdomstvo v Argentini, je pomemben dokaz naporov in vztrajnosti slovenskih rojakov na južnoameriški celine v njihovih prizadevanjih za ohranjanje njihove slovenstva in vseh njegovih oblikah na tem kontinentu.

Zločini se množe

Če drži podatek, ki so ga izvertali novinarji, da so samo lani na Štajerskem zabeležili 35 puskovov uboja in ubojev ter nad 800 drugih kaznivih dejanj, napenjenih proti telesu in življenju — večji del z nožem — potem je to že dovolj grozno in ni potreben več kakršenkoli komentar.

Letališče v Mariboru

Mariborski ekonomski center je izdelal prometno-ekonomsko analizo gradnje letališča Maribor-Slivnica.

Ugotovili so, da upravičuje gradnja mariborskega letališča dosežena stopnja in rast gospodarstva. Predvidevajo, da bi že prihodnje leto opravili vsa zemeljska dela na vzletno-pristajalni stezi v dolžini 2500 metrov.

Ze leta 1975 pa predvidevajo graditev novega terminala. Konec gradnje letališča sovpada z dokončanjem del na odseku hitre ceste Hoče-Levec.

Novo pokopališče v Mežici

Zaradi hitrega razvoja krajevnega središča in okoliških naselij je na dosedanem pokopališču nastala velika utesnjenost in se je pri vsakem pokopu kršil higijenski predpis. Med grobovi ni vmesnih zemeljskih ograd, ki so nujne za normalno mineralizacijo.

skrbijo, da je list zanimiv. Prav tako tudi vsemu osebju pri uredništvu.

Bog živi Vas vse skupaj! Lep pozdrav vsem nekdanjim prebivalcem le senega mesta "Spittal ob Dravi".

Jože in Francka Škrjanc

Nekateri predeli na pokopališču so postali kar skupna grobišča. Zaradi takšnega stanja so začeli z gradnjo novega pokopališča na Gmajnici pri Mežici, kjer bodo pokopavali od 15. aprila 1973.

Napredek smučič pri Mežici

Nova smučarska vlečnica, dolga nad 600 metrov, pomeni izpolnitev in nadaljevanje sedanega sistema žičnic v tem kraju. Obenem so odprli tudi nova smučišča in jih povezali z že obstoječimi.

Ureja se tudi razsvetljava smučišča, da se bodo turisti in drugi smučarji spuščali po smučišču tudi ponoči.

Asfaltirana tla v tovarni na Muti

V tovarni poljedelskega orodja in livarni "Gorenje" na Muti so dobili asfaltirana tla v vseh notranjih delih kovačije in livarne. S tem se bo bistveno spremenilo počutje delavcev in notranji promet. Tega je zlasti v zimskem času močno oviralo blato.

Delavci tovarne so prispevali tudi manjši znesek denarja za asfaltiranje na Muti, kjer živi večina delavcev.

Franciškan 500 let v Novem mestu

Novomeški franciskani so v začetku novembra obhajali 500-letnico svojega samostana. Obletnica je zahtevala mnogo trdega dela. Za to priložnost so v celoti obnovili cerkev. Restavriral so freske mojstrov Ogrina in Koželja. Cerkev so tudi prepletkali in s tem dali notranjščini več svetlobe. Napeljali so novo električno razsvetljavo. Tudi samostansko fasado so obnovili.

Franciskani so prišli v Novo mesto že leta 1469. Bežali so pred Turki. Novo mesto se ima franciskanom zahvaliti za marsikaj. Brez njih ne bi nikdar postalo tako pomembno središče.

Nova šola v Podčetrtku

V Podčetrtku so odprli šolo ob svečani udeležbi kulturnih, prosvetnih in političnih delavcev. Nova šola je pomembna za vse Obsočlje, še posebej, ker je prva na novo zgrajena na tem območju. Sprejme 800 učencev in jim lahko nudi vse možnosti sodobnega pouka.

Kmečki turizem

Polenshak v Slovenskih goricah je v zadnjih letih zaslovel po kmečkem turizmu; tako se vaščanom postopoma odpira pot v svet. Za krajevni razvoj je zelo pomemben vodovod, ki je bil pred kratkim dograjen in sedaj pozivlja življenje vseh prebivalcev.

Vodno zajetje so zgradili pod Polenshakom, v globeli, ki ni dostopna z nobenim vozilom. Ves gradbeni material so vaščani na ramenih znosili. Trud jim je sedaj poplačan.

Avtocesta Ptuj-Macelj odprta

Ob prazniku republike so slovensko odprli avtomobilsko cesto Ptuj-Macelj, ki so jo nekaj let gradili delavci in vojak. Premagali so blatne haloške doline in utrli novi prometnici pot skozi Maceljsko hribovje in se z asfaltnim trakom priključili že na prej zgrajeno cesto skozi Krapino do Zagreba.

S tem je Ptuj oddaljen od Zagreba le še kakih 100 km. Dobili so najkrajšo solidno prometnico z najsevernejše mafe Slovenije v notranjem države. Severovzhodni del Slovenije in Maribor pa se je rešil prometne izolacije proti jugu.

K. MAY:

ZAKLAD V SREBRNEM JEZERU

"Lasje sami sicer ne porde- čijo, lahko pa si kdo lase gladko ostriže in si nadene lasuljo!"

"Hm—!" je dejal Droll. "Ali je morebiti—"

"Seveda! Mene njegovi rdeči lasje niso premetili! Morilec moje žene in mojih sinov je bil črnolas in kodrast, tale človek ima sicer rdeče lase, spoznal pa sem ga po obrazu. On je tisti, ki je do smrti pretepel moje ljudi —! In da bi ga ne spoznal, si je nadel lasuljo."

Droll je odkimaval.

"Ni mogoče! Ali niste videli, da ga je prejle Indijanec vlekkel za lase, ko mu je odrezal uhlje —? Da ima lasuljo, bi mu bila obvisela v rokah!"

"Pshaw —! Lasulja je dobro narejena in dobro pritrjena! Koj vam dokazem, da je res tako!"

Cornel je bil ves krjav po obrazu in rane so ga gotovo skelele, pa ni se več zmenil za nje. Prej stokal in cvilil in kremžil obraz, med pogovorom pa je utihnil, bolestin izraz se je umaknil porogljivosti in samozavesti. Blenter je pristopil, ga zbral in zgrabil za lase, da bi mu strgal lasuljo, kakor je mislil.

Pa ni se dala strgati, lasje so se trdno držali lobanje.

Ves zavzet in osupel ga je gledal drvar.

"Hm —! Lopov ima res lase na glavi —!"

Vsi bi se mu bili najrajši smejali, da ni bil položaj resen.

Cornel pa se je prezirljivo rezal.

"No, kje je lasulja —? Dolžite me najrazličnejših zločinov, ker sem slučajno podoben nekemu drugemu —. Dokazov pa nimate!"

Blenter je gledal cornela pa spet Old Firehanda in dejal:

"Povejte, sir, kako sodite o zadevi? Tisti, ki ga iščem, je bil res črnolas in kodrast, tale pa ima toge, rdeče lase —. In vkljub temu bi tisočkrat prisegel, da je on! Njegov obraz je! Oči me ne varajo! Predobro sem si zapomnil obraz človeka, ki mi je pretepel ženo in sinova!"

"Mogoče pa je, da se le motite!" je kimal Old Firehand. "Cornel bo samo podoben tistemu —"

Blenter je dvomljivo pogledoval po njem.

"Hm —! Mogoče —! Ampak, da bi me varale moje stare oči —?"

"Odpri jih bolj na široko!" se je rogal cornel, ki mu je zrastel pogum. "Vrag me naj vzame, če vem kaj o ženski in dveh fantih, ki bi ju bil umoril, ali kakor praviš, do smrti pretepel!"

"Pa si prejle rekel, da se ti zdi moj obraz znan —"

"Morebiti sem te kje kedaj videl —. Toda — ali sem radi tega že kar tisti, ki ga iščeš?"

Tudi tale fant se moti! Mogoče, da je človek, ki govori o njem, isti, ki ga misliš tudi ti —. Vaju pa ne poznám in —"

Umolknil je, na obraz mu je legla napetost, kot da razmišlja ali prisluskuje, pa koj je napetost spet izgnila in malomarno je nadaljeval:

"— in vaju še nikdar nisem videl."

Sodite me, pa dokažite mi mojo krivdo! In če me obsodite, ker sem slučajno nekemu podoban, ste čisto navadni morilci! In takega umora vsaj Old Firehand ne bo dopustil! V njegovo varstvo se izročam!"

Nihče se ni zmenil za njegov nenadni molk, celo previdni Old Firehand ne. In vendar se je zgodilo nekaj, kar je usodno

spremenilo ves položaj.

Cornel je ležal med ujetniki, ko pa se je zbrala jury, so ga zavlekli bliže k ognju, na tisto stran, kjer so ležala mrtva trupla. Vrgli so ga na tla in priletel je z glavo na truplo enega svojih tovarišev. Ko ga je Blenter zbral in zgrabil za lase, se je truplo zavalilo za njim, kar se nikomur ni zdelo sumljivo, ker je svet nekoliko visel k reki. Obležalo je trdo ob njem in v sencni njegovega hrta.

Pa tisti tramp ni bil mrtev, niti ranjen ni bil. Eden tistih je bil, ki jih je Old Firehand pobil s kopitom, kri postreljenih tovarišev ga je obrizgala, mislili so, da je smrtno ranjen in da je že izdihnil, pa je bil le nezavesten. Ko se je prebudil in odprl oči, je videl, da leži med mrtvimi, obenem pa je ugotovil, da niti ranjen ni.

V hipu je razumel ugodni položaj, najrajši bi bil planil in zbežal. Toda v reko se mu ni ljubilo skočiti, na gozdnem robu pa so stale straže. Sklenil je, da počaka na boljšo priliko, in skril nož v rokav, da bi imel vsaj eno orožje, če bi se bilo treba braniti. Kmalu nato je pristopil Blenter, ga obračal zasodil, da je mrtev, mu izpraznil žepa in pobral orožje, noža v rokavu pa ni našel, in ga zavlekel med mrtve tovariše na drugo stran ognja.

Nepremično je obležal pa iz za polodprtih vek pozorno opazoval tabor in poslušal. Sodili in obsodili so tovariše, pa privlekli cornela in ga vrgli poleg hbeja na tla, glava mu je obležala na njegovem truplu. Prišlo mu je na misel, da bi rešil tudi vodjo. Ko ga je Blenter zbral, se je zavil za njim.

Cornel je imel roke zvezane na hrbtu, kar je bilo za trampe nakane jako priročno. Ko je ugovarjal in se rogal Blenterju in Old Firehandu, je skrival izvlekel nož in mu previdno prerezal vezi pa mu porinil ročaj med prste, da bi si v danem trenutku še sam prerezal vezi na nogah in zbežal z njim vred.

Cornel je občutil rahli dotik njegove roke, občutil tudi, da mu je rezal vezi, in prijel za nož. Tistikrat je bilo, ko je umolknil, osupnil je in ugibal, kdo bi bil za njegovim hrptom, pa se brž potajil in spet gvoril. Nihče ni opazil, kaj se je zgodilo.

Na njegove izzivalne besede mu je Old Firehand resno povedal:

"Kjer imam jaz besedo, se krivičen umor ne bo zgodil, nato se zanesi! Toda prav tako se tudi ne zanašaj na svoje rdeče lase! Lahko da si si jih pobarval!"

Cornel se je rezal.

"Oho —! Lasje, ki še rastejo, se ne dajo pobarvati!"

Iz njegovega glasu je donela samozavest, ves drugačen je bil ko malo prej. Zal se Old Firehand ni zmenil za čudno spremembo.

"O pač!" je pokimal pomenljivo.

"S čim neki?"

"Ne boš se dolgo več smejal!" je dejal Old Firehand mirno.

"Druge si prevaril, mene pa ne boš!"

Pobral je usnjat mošnjček, ki so ga našli za njegovim pasom, in ga odprl.

"Ze prejle sem ga pregledoval," je dejal, "in našel v njem to in ono, nisem vedel, čemu ti služi, zdi se mi pa, da bom kmalu uganil."

Vzel je iz mošnje zamašeno stekleničico, drobno pilo in kosček lesa, ki se ga je še držala skorja, pomolil te reči rdečemu trampu pod nos in ga vprašal:

KOLENDAR društvenih prireditev

FEBRUAR

10. — Klub upokojencev v Euclidu priredi večerjo s plesom v S.D.D. na Recher Ave. Igrajo Veseli Slovenci.

17. — SKD Triglav v Milwaukee, Wis., priredi MASKARADNI VEČER s plesom in večerjo v dvorani pri Sv. Janezu.

24. — Stajerski klub priredi PREDPUSTNO ZABAVO s kolinami v veliki dvorani SND na St. Clair Avenue. Začetek ob 7. zvečer. Igra Sonet.

25. — Perry Home Owners Association priredi večerjo in ples v SND na St. Clair Avenue. Začetek ob 4. popoldne.

MAREC

3. — Dramatsko društvo "Lilija" priredi maškerado na Holmes Ave. Igrajo Veseli Slovenci.

4. — Fara Marije Vnebovzete priredi predpustni bazar v dvorani stare cerkve, ob 5. pop. do 9. zvečer.

10. — Klub slovenskih upokojencev za Waterloo Road okrožje priredi večerjo s plesom v Slov. delavskem domu na Waterloo Road.

10. — Glasbena Matica priredi v SND na St. Clair Avenue večerjo s plesom.

11. — Slomškov krožek bo postregel s kosilom z govejo ali kokošjo pečenko od 11.30 do 2. ure popoldne v Avditoriju pri Sv. Vidu.

18. — Federacija slovenskih narodnih domov priredi banket praznovanja izbranih Slovencev preteklega leta.

18. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi v šolski dvorani kosilo.

25. — Društvo Najsv. Imena pri fari sv. Vida priredi svoj vsakoletni zajtrk s klobasicami in ometlami v farni dvorani pri Sv. Vidu od 8. zjutraj do 1. popoldne.

APRIL

1. — Misijonska znamkarska akcija (MZA) bo postregla s kosilom v šolski dvorani pri Sv. Vidu od 11.30 do 2. ure popoldne.

1. — Društvo Blejsko jezero št. 27 ADZ priredi večerjo in ples v SDD na Recher Avenue ob praznovanju 50-letnice svojega obstoja. Igrajo Dave Wretschko in the Riveras. Večerja na razpolago od 4. do 6.

15. — Materinski klub pri Sv. Vidu pripravi običajno letno kosilo v farni dvorani pri Sv. Vidu. Kosilo bodo delili od 11.30 do 2. popoldne.

28. — DSPB TABOR priredi svoj spomladanski družabni večer v Slovenskem domu na Holmes Avenue. Igrajo "Veseli Slovenci". Začetek ob 7.30 zvečer.

16. — Oltarno društvo pri Sv. Vidu priredi kosilo v novi dvorani pri Sv. Vidu.

Slovinci". Začetek ob 7.30 zvečer.

29. — Koncert Mladih harmonikarjev v farni dvorani pri Sv. Vidu. Po koncertu domača zabava.

MAJ

5. — Pevski zbor Korotan priredi svoj vsakoletni koncert ob 7.30 zvečer v SND na St. Clair Avenue.

13. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi v šolski dvorani MATERINSKO PROSLAVO.

19. — "Slovenski fantje" priredijo koncert v farni dvorani pri Sv. Vidu.

20. — Društvo sv. Ane št. 150 KSKJ obhaja 60-letnico obstoja s sv. mašo v cerkvi sv. Lovrenca ob 11.30 dopoldne in z slavnostnim obedom v Slov. narodnem domu na E. 80 St. ob 1. popoldne.

27. — Društvo SPB Cleveland—Slovenski Spominski dan: sv. maša ob 10.45 pri Lurški kapeli na Providence Heights, Chardon Road, za žrtve vojske in komunistične revolucije.

28. — SKD Triglav v Milwaukee, Wis., priredi SPOMINSKO SVEČANOST z mašo v kapeli v parku Triglav. Začetek ob 11. dopoldne.

JUNIJ

10. — DSPB Tabor priredi in Slovenski pristavi SPOMINSKO SVEČANOST za žrtve komunistične revolucije v Sloveniji v letih 1941-1945.

22., 23. in 24. — Farni karneval pri Sv. Vidu.

24. — SKD Triglav v Milwaukee, Wis., priredi svoj prvi letni piknik v parku Triglav.

27. — Klub slovenskih upokojencev za Waterloo Road okrožje priredi piknik na SN-PJ farmi.

JULIJ

4. — SKD Triglav v Milwaukee, Wis. praznuje žegnane kapele Sv. Cirila in Metoda v svojem parku Triglav.

22. — Misijonski piknik v parku Triglav v Milwaukee, Wis.

AVGUST

5. — Društvo Najsv. Imena pri fari sv. Vida priredi družinski piknik na Saxon Acres farmi na White Road.

12. — DSPB Tabor priredi piknik na Slov. pristavi.

12. — Športni dan v parku Triglav v Milwaukee, Wis.

SEPTEMBER

14. — Podružnica št. 14 Slovenske Zenske Zvezde priredi kartno zabavo v Euclid Park Club House. Začetek ob 7. zvečer.

16. — Oltarno društvo pri Sv. Vidu priredi kosilo v novi dvorani pri Sv. Vidu.

Frank Opaskar, pionir ameriških Slovencev, dočakal hister 97. leto

Cleveland, O. — Letos bo poteklo 70 let kar je prišel iz starega kraja v Cleveland mlad zakonski par g. Frank in ga. Elizabeta Opaskar, rojena Kolar. Dne 9. avgusta 1903 sta se imenovana dva poročila v cerkvi sv. Janeza Krstnika v Trnovem v Ljubljani. Ze drugi dan po poroki pa sta se odpeljala v Ameriko.

V Cleveland sta prišla 25. avgusta 1903 ter sta potem tu ostala za stalno. Naselila sta se na stari Clifton cesti, sedanji East 38 cesti. Frank se je posvetil gradbenemu podjetju in je sodeloval pri postavitvi tisočev domov na stari Glenville avniji, v Fisher Body okolici, kesneje na Cleveland in Shaker Heights in po drugih predelih velikega Clevelanda, skupno z drugimi podjetniki, od katerih pa jih je večina že pomrla. Frank je že pred prihodom v Ameriko, še v stari Avstroogrski, delal pri slovitih gradbenih projektih, kot pri poletni rezidenci starega avstrijskega cesarja Franca Jožefa.

V teku let so se jima rodili trije sinovi in ena hčerka: Frank V. Opaskar, priznani odvetnik; dr. Vincent A. Opaskar, poznani zobozdravnik; Karel G. Opaskar, zdravnik (Physician) in hčerka Stanislava E. Opaskar, poročena Gregor, učiteljica v pokouju. Kot je razvidno iz tega, sta Frank in Elizabeta vse svoje otroke dobro vzgojila ter jima oskrbela naravnost odlično izobrazbo. Vsi njuni otroci so poročeni in imajo mnogo otrok, tako da sta imela Frank in njegova žena Elizabeta lepo število ne samo unukov in unukinj marveč tudi praukunov in praukuninj in celo že tudi nekaj prapraunukov in prapraunukinj. Naravnost obširna in obenem tudi lepa knjiga bi se dala napisati o naših ameriških Opaskarjih. Zasluzijo jo. Redki so zakonski pari, ki bi bili tako srečni in ki bi poleg tega še dočakali kar po vrsti tako lepo starost.

Dne 5. januarja tl. je bilo šest let, kar je v starosti 89 let umrla ga. Elizabeta, Frankova žena. Rajnka gospa je bila rojena v vasi Lastomerci pri Radgoni na

22. — "Kres" priredi zabavni večer v SND na St. Clair Avenue. Igrajo Veseli Slovenci.

OKTOBER

7. — Kulturna društva v Euclidu priredijo koncert v SDD na Recher Ave.

20. — Klub slovenskih upokojencev za Newburgh okrožje priredi banket s plesom v Slov. nar. domu na E. 80 St. Začetek ob 5. pop. Igra Buehner orkester.

27. — DSPB TABOR priredi svoj jesenski družabni večer v Slovenskem domu na Holmes Avenue. Igrajo "Veseli Slovenci". Začetek ob 7.30.

Stajerskem. Slovesno sv. mašo za njen večni mir je opravil bivši vidovski župnik msgr. Alojzij Baznik ob asistenci gg. Viktorja Cimpermana in Jošta Martelanca. Njeno truplo je pokopano na pokopališču Kalvariji.

Frank Opaskar st. se je rodil 10. decembra 1876. v majhni vasi Gorjuše, ki leži nad levim bregom potoka Rača, župnija Dob pri Domžalah. Ilovnata in peščena zemlja je domačinom omogočala samo skromno kmetško gospodarstvo in so si zaradi tega morali iskati zaslužka deloma po tovarnah v sosesi deloma pa z odhodom po svetu "s trebuhom za kruhom". Zadnjo pot si je izbral tudi Frank. — Naprej pa naj visoki jubilant sam govori. V poznejših letih svojega življenja je rad vzel v roke pero in kaj napisal za Ameriško domovino in tudi za Amerikanskega Slovence, glasilo Ameriške slovenske katoliške podpore jednote.

"Prav je, da se spominjamo staronaseljencev..."

Leta 1957., ko je Frankova žena praznovala 80-letnico življenja, je mož v tej zvezi napisal v Ameriško domovino med drugim tole:

"V Cleveland sva prišla 25. avgusta (1903). Tu so bili tedaj slabi časi. Tisoči delavcev so hodili od tovarne do tovarne za delom. Torej je prav, da se spominjamo starih naseljencev. Kar nas je starih, se še spominjamo, kako je bilo taktat. Mladina in novonaseljenci seveda tega ne verjamejo. Prestali smo. Potem so se časi zboljšali. Privadili smo se tukajšnjim razmer in jezika. Šlo je bolj počasi kot danes. Taktat so delavci delali po 10 ur na dan za \$1.50. Vsak je bil srečen, če je imel delo. Može po tovarnah so trpeli, žene doma pa še bolj. Zato je prav, da se spominjamo, kako je bilo pred 54 (danes že 60) leti". (Podpis: Frank Opaškar St.)

"Nekaj iz zgodovine Senklerske slovenske naselbine" V Ameriški domovini od 28. 7. 1961 pa je napisal tele svoje spomine na slovenski Senkler:

"Več rojakov me je nagovarjalo, naj kaj napišem. Da jim ustrezem, bom napisal nekaj iz zgodovine Senklerske slovenske naselbine.

"Največ rojakov in rojakinj je prišlo na Senkler v letih 1900 do 1910. Vzdržal te ceste in z njo povezanih so se naseljevali, kupovali in gradili domove. V nekaj letih so bile vse trgovine v slovenskih rokah. Obrtniki so imeli to svoje delavnice, stavbeniki so gradili nove slovenske domove. Nekateri izmed njih še sedaj krase naselbino."

"Postavili smo cerkve in šole, postavili dvorane, organizirali Hranilnico in posojilnico ter banko. Naselbina je rasla in lepo napredovala do leta 1917, ko je Amerika stopila v prvo svetovno vojno. Tedaj je prišlo do velikih sprememb. Odprli so nove tovarne, dela je bilo dovolj. Mladi in stari so šli delat tja, kjer je bil zaslužek velik, delovne ure pa kratke. V trgovini in drugih domačih podjetjih pa je bilo treba delati po 16 ur in še več."

"Trgovina je začela tako pešati, dokler ni leta 1929 dobila udarec, od katerega se ni več prav opomogla. Tedaj je bil v oktobru hud polom na borzah, zaradi katerega je propadla

cela vrsta podjetij. Veliko bank je propadlo, veliko je bilo zaprtih. Denarja ni bilo in veliko ljudi je izgubilo vse; tudi hiše."

"Znali smo delati za druge, ne pa za sebe!"

"Sedaj po 50 (danes 62) letih je Senkler v primeri s tem, kar je bilo v onih dneh pred prvo svetovno vojno, mrtev. Mladina se je pomehkužila in noče več delati dolge ure v trgovinah in drugih domačih podjetjih. Vse sili v tovarne in pisarne, kjer delajo le po 8 uri na dan in še to samo pet dni. Mladi rod hoče imeti več od življenja, hoče imeti več zabave, več prostega časa. To seveda ne more dati poslovnemu življenju, trgovini in obrti, novega življenja, nove krvi. Počasi vse propada. Res, škoda je naše lepe naselbine!"

"Slovinci smo šli tudi v politiko. Pri tem je prišlo do hudih zamer in zavisti. Le redkemu je uspelo priti kam dalje. Znali smo delati za druge, ne pa sebe!"

J. S.

MALI OGLASI

Soba se odda
Opremljena soba se odda, spredaj, osebni vhod. Kličite UT 1-4693 po 5. uri.

(25)

For rent
1766 E. 33 — 4 rooms up, (1 bedroom) decorated, heat.
Call 771-3848

(25)

LASTNIK PRODAJA
ZIDANO "RANCH" HISO

Na krasni cesti v Wickliffu. Hiša ima 3 spalnice, "Anderson" okna, kopalnica in pol obložena z ploščicami, preproga in zavesa, lesen stenski opaž in preproga v razvedrili sobi, zaprti porč, bakrene cevi, garaža za 2½ avta. 8 let stara. Čista. V srednjih \$30,

943-2878

(28)

NAPRODAJ
komercialno zemljišče, čez 200 čevljev dolgo ob E. 185 St. v Clevelandu, v slovenski naselbini od treh lastnikov v skupini. Samo resni interesi kličite od 5. do 8. zvečer na

tel. 486-6540

(30)

Rooms for rent
5 rooms, up, newly decorated. No children or pets. St. Clair area.
Call 881-2344

(27)

Prijatelj's Pharmacy
IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RAČUN POMOČI DRŽAVE OHIO ZA OSTARELE
AID FOR AGED PRESCRIPTIONS
St. Clair Ave. & E. 68 St. 361-4212

Male Help Wanted
Delo na strojih "Drill Press"
Tovarniška izkušnja
priporočljiva
RISHER IN KOMPANIJA
27011 Tungsten cesti v Euclidu
Kličite 732-8351

(35)

Help Wanted — Female
Stanovanje za žensko
Ženska, sama bi rada družico in pomoč za lahko hišno delo v Euclidski naselbini v zameno za najemnico. — 481-1091

(25)

FACTORY HELP
Opening for mature woman as packer. — Excellent rate and benefits. Permanent.

LaTouraine Coffee Co.
2165 Lakeside Ave. 771-5415
(25 feb)

HELP WANTED

PART TIME TELLERS

Work near your home. Apply in person at our St. Clair—E. 60 office

5900 St. Clair Ave.
TUESDAY, FEBRUARY 6
BETWEEN 9:30 A.M. and 12 NOON
AND 1 P.M. TO 2:30 P.M.

Interviewer will be on premises to give you individual, immediate attention

THE CLEVELAND TRUST COMPANY

An Equal Opportunity Employer

ČUDNA TOVARISIJA. — Dva ruska znanstvenika sta se spravila v lamnito kad z vodo, h kateri si je kamela prišla gasiti žejo. Popotnika sta si po skoraj tisoč milj dolgi poti skozi puščavski in na pol puščavski svet do Askabada v Sovjetski Aziji zaželela kopel in si jo privoščila, kjer je bila priložnost. Obiskovalka, v teh krajih običajen gost, ju ne moti.

Boleslav Prus:

STRAŽA

"Če bi ju morali iz črev potegniti!" je odvrnil podžupan in oči so se mu grozno zaiskrile. Bilo je že okoli dveh, ko se je začel Matija poslavljati. Grahovec je opomnil, da bi bilo dobro pustiti najdenko v izbi, toda žena njegova ga je tako pogledala, da je kar umolknil. Tako je torej Polž zopet zavil dekletce v kos suknje in v rjuho, jo posadil na levo roko, palico vzel v desnico in odšel.

Vrnivši se na cesto, je našel t.koj sledove konja-kostanjevca in po enourni hoji je opazil, da mora biti bivališče zločincev kje blizu v okolici, kajti sled je bil zelo zmeden. Sprva se je oddaljil od ceste, potem se je približal, zopet oddaljil, krenil proti gozdu, končno prišel med jarko, na drugo stran železniškega nasipa. Mraz je pritiskal vedno bolj, toda Matija, ves zasopel, ni čutil mraza; po nebu so se od časa do časa podili oblaki, na zemljo je pa nekaj časa naletaval sneg, pa zopet prenehal; toda Matija je iskal tem pridneje, ker se je bal, da ne bi sneg izbrisal sledov. Hodil je kar naprej, gledal pod noge in ni niti opazil, da se mrači, sneg pa nalučuje vedno gostejši.

Že zelo izmučen je včasih posedel, toda za kratek čas, kajti zdelo se mu je, da sliši hrzanje kostanjevčeve. Enkrat se je oglašilo celo tako glasno (morda v njegovi razboleli glavi), da je pustil sled in zbravši zadnje sile, začel teči kar čez drn in stran za glasom. Čim bolj je hitel, tem razločnejše je rezgetalo; vdiral se mu je, ko je lezel v hrib, se drsal po drugi strani, se boril z grmovjem, ki ga je zadrževalo, padal, vstajal in šel, kar naprej šel za glasom.

Končno je rezgetanje utihnilo, tedaj je pa Matija opazil, da tiči med jarki, do kolen v snegu in da je nastopila noč.

Z velikim trudom je zlezal na hrib, da bi spoznal okolico in ne zablodil. Toda zagledal je samo sneg, le tuintam kak grm. Sneg na desni, na levi, sneg za njim, pred njim in pod njim — okoli pa tema. Izza oblakov ne gleda niti ena zvezda, kmalu je tudi na zahodu ugasila večerna zarja. Nič, samo tema in sneg, omadeževan s črnim grmovjem.

Izkušal je priti s hriba. Tu se mu je zdelo prestrmo, tam je bila prevelika gošča. Nazadnje je dobil mesto, kjer bi lažje prišel doli; stopil je, tipaje s palico, par korakov naprej in — padel

nekaj komolcev visoko. Prava sreča, da je bilo na tem mestu snega do pasu; drugače bi se bil ubil z otrokom vred.

Prestrašena sirota je začela tiho ihteti (glas je imela vedno slabši), Matije se je pa polotil nemir.

"Če sem zašel," je razmišljal "kajti to je vendar znana okolica naši jarki. Toda kako priti iz njih?..."

Zopet se je začel premikati, toda že po grapah, po snegu sedaj do kolen, sedaj do gležnjev, sedaj čez kolena. Šel je kake pol ure, dokler ni prišel na potepatno mesto. Pokleknil je, potipal z roko in spoznal, da so to njegovi lastni sledovi.

"Se vedno napačna pot!" je zagodrnjal in se obrnil proti drugi grapi. Zopet je šel nekaj časa naprej in našel nekak predor v snegu pod hribom. Potipal je z roko steno hriba in obliko jame in zapazil, da je tu mesto, kjer je pred kratkim padel s pečine.

Nastavil je uho, ker se mu je zdelo, da sliši nekak šum. Toda le grmovje mu šelesti nad glavo. Tam, zgoraj, je potegnil veter in podil oblake, iz katerih se je vsipal droben, toda oster sneg, ki je Matijo zbadal po rokah in po obrazu, kakor roj komarjev.

"Mar je prišla že zadnja ura?..." je pomislil. "I — ne..." je zašepetal, "najprej moram vendar najti konja, da me ne bodo imeli za zločince."

Zavil je siroto, ki mu je bila

na rokah trdno zaspala, ne meče se za njegovo kretanje in grdo vreme, in začel je hiteti po grapi samo da bi hodil.

"Nisem neumen, da bi sedel," je mrmral, "kajti če se le vsem, dem, zmrznem takoj, konj pa vendar ne pustim zločincem..."

Ostri sneg je padal vedno gosteje in pobelil Matijo od nog do glave. Ko je Matija slišal veter, šumeč vrh hribov, je bil vesel, da ga metež ni zasačil na polju, ampak v jarkih, kjer je vendar še nekaj topleje.

"Se prav toplo je — pa se vendar ne vsem, ampak hodil bom do jutra, ker sicer zmrznem."

Bilo jo še dolgo do polnoči, ko so Ovčarju noge popolnoma odpovedale službo; že ni mogel več gaziti snega. Obstal je torej in začel cepetati na mestu. Toda ker ga je tudi cepetanje izmu-

čilo, je stopil k neki pečini in se s pleči naslonil na glinasto steno.

Ta prostor se mu je zdel izbořen. Bil je malo vzvišen nad grapo in imel neveliko jamo, ravno za človeka; od vseh strani so ga obdajali grmi, da sneg ni še preveč nagajal. Kakor našlašč je začutil Matija, da je na desni od njega širok kamen, visok kakor kakšen stol.

"Sedel ne bom," si je mislil, "ker bi zmrznil. Toda posedim pa lahko malo, da se odpočijem. Res je," dodal čez nekaj časa, "na mrazu se ne sme spati in ležati, toda sedeti pa ne škoduje."

Vsedel se je torej smelo, potegnul kapo na ušesa, močnejše zavil siroto, ki je kar naprej spala in razmišljeval, da bo, ko se malo odpočije, nekaj časa cepetal, potem zopet počival, pa

zopet cepetal in bo tako dočakal jutra.

"Da bi le na zaspal," je mrmral. V tej jami ga sneg ni več dosegel, zdelo se mu je celo, da je postalo malo topleje. Matiji so se zmrzle noge odtajale, mesto mraza je pa čutil, da mu nekaj leze po podplatih kakor mravlje. Te mrzle mravlje so začele, ko so zlezle med prste, begati po celem stopalu; potem so prišle na zlomljeno nogo, nato na zdravo in dospele do kolen.

Cudno, ena taka mravlja mu je začela lezti tudi po nosu. Hotel jo je otrresti, toda kmalu se mu jih je vsedlo cel roj na roko, kjer je spala najdenka, potem na drugo. Ovčar jih ni odganjal, nekaj zato ne, ker mu to lazenje ni pustilo zaspati, nekaj pa, ker mu je bilo prijetno. Kar nasmehnil se je, ko je čutil, da

mu prešerni mrčes že sega do pasu, in še na misel mu ni prišlo, da bi vprašal: odkod so se vzele mravlje? Saj je vedel, da sedi v jarkih, med grmovjem, kjer je dosti mravljinšč, na mraz je pa nekako — pozabil.

"Da le ne bi zaspal... Da ne bi zaspal," je ponavljal. — Končno mu je pa prišlo na misel: zakaj ne bi zaspal? Noč je, saj je vendar v hlevu... Da, v hlevu, toda takoj pridejo zločinci. Zato jih čaka Matija z velikansko palico v roki in da ne bi zaspal, se ne bo vlegel, ampak bo sedel na kladi.

Oho!... sliši se neko šepetanje... Ze gredo zločinci... Ze so celo odprli vrata hleva in vidi se sneg na dvorišču. Matija se pritiska k steni in stiska svojo palico... Jim bo že pokazal... Toda zločinci so menda opa-

zili, da Matija čuje, in so odšli. Za Boga, odšli so! pravzaprav utekli in bežijo, da kar šumi...

(Dajte prihodnjič)

Novše šole v Turčiji

V Turčiji naj bi gradili kar okoli 1500 osnovnih šol v raznih delih obsežne države, kot trdi neko poročilo iz Ankare, turškega glavnega mesta.

- Potovanja skupinska in posidanci
- Nakup ali najetje avtov
- Vselitev sorodnikov
- Dobivanje sorodnikov za čbisk
- Denarne nakaznice
- Netarski posli in prevodi
- Davčne prijave

M. A. Travel Service

6516 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103
Phone 431-3500

VIETNAM: THE HUMAN COST

Americans		South Vietnamese	
Killed	45,933	Killed	183,528
Wounded	306,616	Wounded	499,026
Missing	1,340		
Confirmed POW	589		

North Vietnamese and Viet Cong		South Vietnamese Civilian Casualties as Result of Combat	
Killed	924,048*	Killed	415,000**
		Wounded	935,000**

South Vietnamese Civilian Casualties as Result of Viet Cong Terrorism		South Vietnamese Civilian Casualties as Result of Saigon Government Actions Against Viet Cong	
Killed	31,463***	Killed	20,587****
Abducted	49,000***	Imprisoned	29,978****

* Estimated by South Vietnamese command
** 1965 through 1972 estimates by U.S. Senate Subcommittee on Refugees and Escapees
*** 1966 through 1972 figures from U.S. Department of Defense
**** 1968 through 1971 figures from Agency for International Development

[1961-1973] TOTAL KILLED: 1,630,559
TOTAL NONCOMMUNIST WOUNDED: 1,840,642

ANZLOVAR'S DEPT. STORE

6214 St. Clair Ave. Tel. 361-8042

Ne zamudite! Ne zamudite!

RAZPRODAJA SE ZAČNE V PONEDELJEK, 29. JANUARJA

20% ZNIŽANE CENE VSEJ ZALOGI

Razprodajo zaključimo v soboto, dne 10. februarja.

ŽENINI IN NEVESTE!

NAŠA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA VAM TISKA KRASNA POROČNA VABILA PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE VZOREC PAPIRJA IN CRK

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Avenue 431-0628

SPRING SHINE—All-cotton sateen, printed in cheery red and white checks, gives rise to a youthful spring outfit. A cap-sleeved jacket with white yoke and waistband goes over a long-sleeved cotton shirt. Matching checked pants with white cuffs complete the look. The label's Juniors By Jim 'N Me. Sateen by Cohn-Hall-Marx; shirt fabric from Springs Mills.

The Story of a War (1961-1973)

Source: Department of Defense; The World Almanac

- June 7 '50** Pres. Truman sends 35-man military aid group to Vietnam.
- May '54** Dien Bien Phu falls to Ho Chi Minh.
- Aug. 11 '54** French-Indochina 8-year war ends; Viet Nam divided at 17th Parallel.
- Dec. '61** Pres. Kennedy declares U.S. is prepared to help S. Vietnam "preserve its independence." U.S. forces in Vietnam at 3,200.
- Nov. 1-2 '63** Diem government falls; Diem and brother Ngo Dinh Nhu killed. U.S. forces at 17,000.
- Dec. '62** U.S. forces at 11,300; deaths at 65.
- Feb. 7 '65** U.S. bombs N. Vietnamese bases after Viet Cong attack on U.S. base at Pleiku.
- Dec. '65** U.S. forces at 184,300; deaths at 1,738.
- Dec. '66** U.S. forces at 385,300; deaths at 6,053.
- March 31 '68** Pres. Johnson announces he won't run for re-election.
- June 23 '68** Vietnam becomes longest war in U.S. history (since 1961).
- Aug. 4 '64** Gulf of Tonkin incident; Pres. Johnson orders bombing of N. Vietnamese bases. U.S. forces at 18,000.
- Dec. '67** U.S. forces at 485,600; deaths at 11,058.
- Jan.-Feb. '68** N. Vietnamese launch Tet Offensive; 350,000 refugees.
- Sept. 3 '69** Ho Chi Minh dies.
- Jan. '69** U.S. troop strength reaches peak of 542,400. Deaths at 11,527.
- May 10 '69** Peace talks begin in Paris.
- Sept. '72-Jan. '73** Kissinger missions to Paris and Saigon to settle U.S. troop withdrawal; U.S. strength at 24,000.
- Jan. 21 '71** 100th meeting of Paris Peace talks.
- Oct. 16 '71** GI death toll reaches 5-year low (5 killed in week).
- July 8 '69** Pres. Nixon announces first troop withdrawal (25,000).
- April 30 '70** Nixon announces invasion of Cambodia to destroy enemy bases, supplies.
- Jan. '69** Bomb tonnage dropped by U.S. since 1966: 7,100,000
- U.S. deaths since 1961:** 45,933
- South Vietnamese deaths since 1961:** 183,528
- Enemy deaths since 1961:** 924,048
- U.S. cost of war since 1965:** \$137 billion

VIETNAM CEASE-FIRE finds opposing Communist and Saigon government forces in approximate situation shown on map. Areas held by Viet Cong guerrillas and North Vietnamese regular troops are shaded. While numerous scattered pockets of territory are still disputed, major centers of South Vietnamese civilian population are in government-controlled territory (unshaded). Map also locates major U.S. air bases in Thailand, which will remain after Indochina peace treaty and American troop withdrawal.